

МАКЕДОНЦЯ ще излиза единю пѣть
прѣз седмицѣмъ, въ Сѣбѣотѣхъ.
Цѣна прѣдплатѣна за годѣмъ 4 бѣлы
меджидѣята, а за шестъ мѣсеца 2 и по-
ловѣмъ както въ Цорирѣдѣ тѣмъ тѣмъ и на
всякъмъ по воѣмъ.

Писма не освободены от пошенихъ платъ и нажванія за вѣстника не сдружени съ прѣдлагателѣ не ся пріемѣть.

Всѣко поряжаніе и изискваніе, за все
що ся отнася до Македоніѣ, ще ся
отправя исклучително до редактора и из-
дателя П. Р. СЛАВЕНКОВА.

МАКЕДОНИЈА

Подписката на спомоществаніята
става въ Цариградъ, въ Писалището на въ-
станика, Асма-а-лъ въ пиричійето у Джа-
м-ханъ № 15, а по възгъ при опредѣ-
ніи настоятели, които отговарятъ за въ-
станикѣтъ.

Статии и писма за общополезни работи възплащават се без плащя, стиги само да сж снабдени с верни податки. За частни извѣстия плаща се по гр. 2 за реда

На настоятелитъ ся устѣповъ по петъ
на сто отъ цѣлѣжъ на спомоществованіе
како саберже отъ три спомоществованіе
на горѣ и ги издѣжжѣтъ.

Листъ за политика и книжечность.

И Б Д А Р Ъ У Ы.

Негови Милостъ Г-нз Тодоръ М.
Аврамцовъ азъ Тулча, подарява едно
годишно течение съвъ В. Македонія, за
мислското училище азъ Кара-орманскъ
съвъ магалъ, азъ родителъ си Чирпанъ С.
— Негови Милостъ, Г-нз Димитръ С.
Паванцовъ азъ Бряква подарява, едно
годишно течение съвъ В. Македонія за
училището азъ Карпачъ.

— Н. Милостъ Г-нъ Павлю Г. Милостъ да подари едно годишно течеиe отъ Пчелица за новоотвореното Българско училище въ село Авреизъ (Симарийско).

REGISTERED OFF

— Учлиштето Настоятелство во Ески-Зира издава јава благодарност кајз соопштественика си Петра Савата за подарокот му на училиштето Со. Николаевско тригодишно издание от Блг. Книжниц, 1 книж. Злочесте Кръстника и едно годишно издание от В. Македониѣ.

Женското Дружество въ Бъззавляк
благодари на съотечественика си Г-на Ки-
ра Ивановъ изъ Слатина въ Крайово, за по-
дарока му едно годишно течеиe отъ Ма-
кедония на тукашното дъвическо училище

Ето шестъ мѣсяца кааыриама отъ
пѣтъ-тъ години а онъ доста мѣста
ни шестъ пары не сме получи ни еше
срѣщу стойността на вѣстници—ни
които има прѣзиденти, отъ няколко мѣ-
ста има да сме взбави половината
а твърдъ малко има които да си съ-
исплатили на пѣно! Той като оти-
ватъ исплатиѣта, мислятъ ли на-
мѣтъ читателни и спомоществова-
тели какъ можеш да караш издава-
нето на вѣстника ний които никоѣ
другъ изворъ за поддържаніе на вѣ-
стника нѣмаме освѣн спомощество-
ваѣ-та?

Поймо, и изъяснителниише умомъ
двѣмъ вѣсичъ наши настоятели и
спомоществовали да съпослажаѣтъ
козко-то по-скоро да съберѣтъ и да
ми свезѣтъ отъ дѣто има остатѣкъ
еще остатѣкъ-тъ, а отъ дѣто не са
пратили нищо да пратиѣтъ стойно
стѣтъ на пѣно. Инакъ неки бѣдѣтъ
изпестѣтъ че съ 26 ѣ брой че прѣсе
чежъ ба и. ^{цѣтъ ба} ^{зодѣтъ} ^{испестѣтъ} ^{зодѣтъ}
напрѣдъ и че ^{цѣтъ ба} ^{зодѣтъ} ^{испестѣтъ} ^{зодѣтъ}
за шестъ ^{цѣтъ ба} ^{зодѣтъ} ^{испестѣтъ} ^{зодѣтъ} спорѣдъ шестмѣсе-
чѣно ^{цѣтъ ба} ^{зодѣтъ} ^{испестѣтъ} ^{зодѣтъ} ^{испестѣтъ} ^{зодѣтъ} ^{испестѣтъ} ^{зодѣтъ}
оуменѣи, по който начинъ ви-
дѣтъ че озолѣи.

Отъ дѣ зависи добрый успѣхъ
въ главнѣйшѣмъ училищѣ?

Много пъти ми се е случвало да видя или четя, кога някой искал да се запише в едно от онези добри училища, а когато ги попитали за причината, за да се запише в едно от онези добри училища, те казвали, че главната причина за да се запише в едно от онези добри училища е програмата. За това някои от учителите, или любители на просветното дело в онези училища, ги не давали да видят програмата на това училище и не стрували труда да дават своите митни отношения за това, което е лошо нещо, чи този онези предмети трябва да се извършват, защото там високи или за онези ученици не било въстоанитото ученици не било въстоанитото да ги разумят. Не съм противе че добрата програма има голямо влияние върху добрия напредък на учениците; но не съм пак ни съгласен с програмата е спасителът на едно училище, което по видимому пред нещата високо-мъриши очи е ничтожно

то іє н ай-г лавно. Но то ч икає н не н
дохажда на ума: него ськогашт пре-
скачає — не пытає зь него, за чь-
говата программа, ако с я случи да по-
сѣсть на шк олы градь училищага, за-
щого за єдинь *класическы* (!) учитель
б и' было сьвєсєз прот иво н н сєсєзгасно
сь негового дост оєвєнє да п ита то н
пак сь сь **ОСНОВНИГЬ ВИ УЧИЛИЩА** !
Т ьї казвать д ажє вько н оть учєннага
класа, чє оть *сисємоєдєнє* сьлужьт н
вь г лавнѣх училища, когато ч итѣт
на пискєкшиь учєн сьвѣт нап ира за-
д оєдєствєтє при прєга на осн овново у-
чилищє ! П оглѣдайтє на Америкє, тамь
оть н ай-г ошмѣтє ч иновницє, отличнѣх
градопачєялицє н єдинѣх не прєз ира
да п ьзирьт єм иренєтєа учительска сьлужбє:
Гєнєралъ Хєрсєп прєподавєшє рєлиг и-
озн и уроци вь пєдѣлнѣх училища, по
то н б ы изобрєт за прѣдсєдєтєлє на рє-
публикєтє. К олкє имє так ива мѣжд у пєз
к унто катє свєрхнѣх курьє вь Європє
сє с я заловил за учительствє вь осн о-
внѣх н и училищє ? Д а, мѣжд у пєз
п ьма, освѣт єдинѣх сьвєстєн училищ
когого познєваєт, п ьма, за щото н ьї пє-
сєкам н да ставим п ьздєлєнєж *профєсори*
а пєзнаєт, чє д ордѣ не стєнємь уч и-
тєл и шк олыг п ьма да стєнємь профє-
сори. Имє вь учєнѣх сьвѣт х ора, к онто
при н ай-вєсокнѣх с и познєнѣ, ставєт
осн ови н уч итєл и. за щото тѣ знєлѣт чє
н ай-д оброто срьдєствє, чрьзь к оєго м о-
жє да пом огнє ч овькє на н ародє с и нє
да б ѣдє ч овькє учитель мѣжд у мєлєн-
тѣх нєвишн дѣтєчє, да г и п ауч и д обрє,
да н мѣ дєдє д обрє осн ованє, п рєвилно
н с истємєт ичєскє рєзв итѣнє н тогєва на
так ива дѣца мѣсно єє ч овькє н да пр о-
фєсєрує. —

По нѣмъ додѣмъ на прѣдмѣта си. По горѣ казахъ, че не ѣе программата, която трѣба да зацѣпѣва любителинѣтъ на напѣрдѣка на напѣнтѣ главни училища, и сега идѣ да подѣтвѣржѣ това, че дорѣдѣ училищницѣтъ настоятелства не земаѣтъ въ по-серіозно пѣниманіе напѣнтѣ основни училища, нѣма никакѣ да ся подѣтвѣмѣ на ся добри ученици въ напѣнтѣ главни училища. Ако и да пѣмѣне колько-годы училища изѣ отечеството си, но тѣ сѣ мѣртво слово, гробове повѣмѣнені — на нѣе сѣ училища. Защо нѣкой отѣ почитаемѣтъ критици не пѣдѣзе нѣкой пѣтъ въ основното училище на нѣкой градѣ, ако му ся огнѣлѣне крака до училището и да види какѣви учители ся поставѣтъ въ основанѣтъ на училища? Не сѣ ли тѣ хора безѣ никакѣво педагогическо вѣснѣтаніе, безѣ никакѣво психологическѣ познѣніа, безѣ никакѣво мѣтодическо командѣваніе: писанѣе, четѣніе, броѣніе, — сѣмѣното става по наѣй-загорѣлъ пѣдѣнтѣизмѣ. И подѣри на такѣвиѣ единѣ темѣлъ какѣви класически училища на близѣнтѣ назѣи? Най трудолюбѣвѣи, наѣй-учениѣтъ класически учители никакѣмѣ наѣмѣо нѣма да напѣрави: нѣму че му ся непомѣтъ спѣлѣтъ, енергѣята, ако отѣ сѣрдѣце сѣ върши работѣта, че изчезѣне; зѣраніе сѣ изгубѣва и наѣтъ млѣчно че му бѣде, ако само отѣчи дѣтѣто отѣ подѣмѣнѣното; а кога че го научѣ нѣщо?... Нѣго не пѣмѣтай. Ето прочѣе, че нѣтъ и неѣще пѣмѣмѣни-кошѣтъ напѣрдѣкъ въ главнѣнтѣ на училища дорѣдѣ необѣрнѣмѣтъ по голѣмо вѣмѣнаніе върху напѣрѣжданѣтъ на основнѣнтѣ на училища. Пѣка оставѣмѣтъ за сега на страна да кроѣмѣ плѣновѣ зарѣдѣ гимназѣи, лицѣи и университетѣи, нѣма не напѣдаѣмѣ безѣснѣсѣнно върху нѣкой прѣдмѣти че сѣ билѣ турѣни въ програмѣмата на нѣкой училища, заѣщото сѣмѣко

прѣдметъ си, има своята полза, и не
трябва да виками, но да се постараемъ
своёски за поболшанието на основнитѣ
училища.

Основни-тъ училища направиха Англия, Прусія и Америка до тога цѣтущее сѣтоуѣніе. Въ тѣзи послѣднія, подиръ год. 1612 когато жители-та на новы Англія бѣха съ завзели около търговіята, около правеніето на нови патица — отъ друга страна непрестаннѣ боіеве за независимость, и основаніе на землѣ бѣха докаралъ жители въ нечарность къмъ основнитѣ училища. Но подиръ малко врѣме тѣ остигна голѣмѣта нагуба отъ тоза сѣпачтвѣние. Не зпаниго кѣто майка на всичкиъ злини, причиня разни безпокойства: дослѣднѣето на нови жители отъ Европа захвана да прави разстройства на жители и безъ малко би изчезнада републиката, ако свѣтски-тъ хора кѣто: Г. Р. Хейрихъ Бернардъ Хорасъ Манъ, Стовъ и Бехъ, не бѣха съ завзели около податнието на здравіи теми на основнитѣ училища.

Основні-ть учителя са быд и по
бждать най-гольміи доугателъ за осп-
горованіе-то на кой да іе народъ, за-
радъ туй и тий безъ друго *много*
мако учени нека ся затечеи кимъ
тѣхъ? Нека поставимъ твърдъ temelъ
и народно-то ии образованіе. на по-
диръ, макаръ и ксьно, лесно се мо-
жеи да зидайи отгоръ спокойно и
основата кѣи іе іака, іако ще бжде
бждашето зданіе. Обаче по настоіа-
щемъ, кѣи конто са свършили курсъ
въ Европа, и мако много ся понахра-
пани, кога замшуватъ по край-основни-
тъ учителя си запущаватъ носоветъ;
ко обичатъ да расчигиватъ, само за *а-
тѣм-тъ* учителя, не само че пнма-
свѣстно да напредуемъ, но іоще трыбъ
да си боимъ іако отъ лошнѣ слѣдствіа
на шарлатанизма.

За да можеш да постигнеш желаното си, т. е. да дадем *добър* пример на главният си училища, и на благоденстване наши гимназии и лицей, необходимо е за сега да си подготвиш изъ отечествено или няколко педагогически заведения — **ПРЕПАРАТИДИ**, които да бъдат тесно свързани със богословията. Азъ казвамъ съ богословията защото за Българския ученикъ най-много въ това отношение му са отворя врати за излизанъ.

Нашите основни училища трябва да
имат една и съща програма по це-
лото ни отечество. Книгите трябва да
се избират от школата комисия, която
трябва за цялрѣд да се състави, и на
тази начинъ можеть справедливо да си
платиеть за добръ уеицѣхъ и въ гла-
воиѣхъ ни училища. А за да можеть да
извършиеть всичко туй, трябва по всич-
ко да се испрагѣтъ, ученици които да из-
учѣтъ специално педагогическай курсъ.
Ето по което скромно мѣстие *отъ днѣ-
шнѣхъ добриѣхъ уеицѣхъ въ гласниѣхъ*
ни училища. Сички други уеицѣхъ изсля-
ще бѣждѣтъ суеици, колкото и да си
прѣмѣняватъ програмѣхъ и съ нови да си
зѣмѣтъвати.

И. Пайковъ

Ний дадлымн на горніжхь статіяхь
перво мьсто въ мьстѣхъ си не зачтомо
е только видю и искусно написана,
но зачтомо сполучиво отваря едично
въпресе вьру коити прѣбѣ да ся о-
бырне серьезно вниманіе, зачтомо прѣд-
мѣстѣхъ е отъ голямъ важности. Ка-
сае ся за нѣщо което има только
добры мьстоуи безъ да има мьстоу-
ти коити да надминуватъ пачи-тѣ

сп.м. Съ доброто уреджаше на основателите наши училища ний можемо да дадем голъми ползи на париродствата ни, а и то съ тѣзи еще сръдствата които имамъ на расположеніе. Върху този въпрос ся общинавма и ний де поговорихъ нѣко, по истѣтъ ни е отворенъ и за всички които би пожелали да изкажатъ своите въззрѣнія.

Смирено възраженіе.

Руссе. 1871, Іуній 16.

Почтената редакция на официалният вестник „Дунавъ“ нъ 583-й брий, отъ 13-Юй въ редъ-тъ на политическы-тъ новини като припоика едно изабѣто доставено и „Вандереръ“ отъ Одесса за нѣмкы-тъ празникъ въ Москва, колѣто прѣдсѣвателствоу п. Богородина, на който празникъ са бѣло рѣшило да са работи непрѣстайно за сѣмъ-нисто на славянската Имперія, прави и единъ забѣлжкя, колѣто уиствяна срѣщо завоисателны-тъ претенци на западни нѣмкы на славянскы Москвитинскы глѣмъ, толкова отъ друга страна, по исторически доводъ, несполучень за произходѣнето на Болгаре-тъ и перди тоа много дражнѣща тѣя послѣднѣтъ, като казвѣ: „Ониа коймо съ емикажъ добръ въ работникъ, зистѣмъ съ какава цѣлъ, ставѣтъ размѣшленѣтъ за Славянско-то сѣвѣдиение, на подобни планове никакъ не докажѣтъ Болгарікъ; защѣто за Болгаре-тъ нѣмакаръ и да искали да казистѣтъ нѣкоиче съ жъ чини Славяне, на нѣе не са сгладъ славяне на тови мѣлѣне. Споредъ исторіѣта, Болгаре-тъ съ са прѣсылѣмо по тои страни отъ околноститъ на р. Волга, по тоаъ причина съ са нарѣкѣтъ Болгаръ. Словомъ-то като прѣслѣдѣтъ отъ Татари Болгаре-тъ съ отъ Татарско племе и тогѣмъ-тъ лѣзне, ако и да е близкѣ съ Славянскы-тъ лѣзи, но той по сѣвѣстѣ тоу си съ нѣкои славянскы народѣ, е произлѣзъ отъ Славянскы-тъ лѣзи.“ Чудна зѣска! Пакъ и глѣ са чутѣ и видѣто да се образува едно цѣло Славянско нарѣчѣ въ Татаре, само по сѣвѣство съ нѣкои Славянскы племена? Това е чѣсто дѣтвѣско прѣдположѣне, или може, съ дѣлъ нѣмкѣма — нѣ прѣдположѣне, който да нѣмѣ ни хиберѣ отъ това за което прѣдположѣ! нъ за редакцията на „Дунавѣтъ“ никой не би п. помислѣтъ го-во прѣдположѣне и закѣнѣто.

Иъ почтенигата роя, ще ми позволи да
патрирхъ поздравитъжъ си въ тия слу-
чайбъ, които, и ще въ ползъ да доведе
физически, та да освѣти добръ публици-
та да Гагаринъ-тъ на Българе-тъ въ Турски
Империѣ, неколко които още, ако е позволе-
но да са рече, служи, като издава полезни-
тъ въ много отношения, въ „Дунавъ“ и азъ
горазъ му поиска опрощеиъ за всичко ш-
тегизъ да поздравитъжъ днесъ.

Чре нашихъ Българе нѣма да са поведжатъ по ухищрительнагѣ похубженію на нѣкоя за-
паденъ московскій главоу, неможе да бѣ-
сѣдѣтъ отъ това: ако си славянско
Татарскѣ произхождение бѣли; нъ отъ то-
ва че, разбираши добръ интересагѣ на отъ-
честванію-то си, на землѣта си, азъ кой-тъ
жеставѣтъ отъ толкова отвѣде, а и днесъ
— пади свѣка-та на единъ придоболѣи
Царъ Сулейманъ; та за това именно ты
заключилъси планове нѣма да докажѣтъ Бѣ-
гаріѣ, когото тъй добръ като познава самиятъ
Рекляція на В. „Дунавъ“ въ краи на збѣтъ-
кътъ си исповѣдува, Нашимъ Бѣл-
госемъ се бѣлодарни отъ положенію си
и никогдѣ не принаѣтъ да стѣжуватъ
такъма прѣкъ идеѣ за сѣединѣне, старши
на Погодинъ по-добрь бѣ сториза, вѣмѣтъ
Българе-тъ да дѣри другъ нѣкой народъ
който да хуе урокътъи лу.“ Сѣздовеленію
при таково дѣлоу познаваѣтъ духъ на на-

1) Населението на при Волжската България, до колкото е било Татарско, то сѫщо съ, мислѣно, г-не Редакторе, още доказателствата и на Историците! Да си знае, че ключа за това сѫщо по нещата на нѣкои таволѣци пазѣвши и по красотата на зинето на стѣга, за което си знае, че крадѣя дѣла и сѣрѣшо корѣстѣщето, казѣт нѣкои населѣни и отъ Кавказското население, вѣдати си погледъ, въ плѣнѣнизи-бѣзѣ, не само поповѣнѣно дѣла, а и въ рѣчь съ дѣло-орбѣна, и че нѣкои на при Волжскѣхъ Татарскѣхъ, а и Татари, които сѫщо, то е било, мислѣно съ това, че тѣхъ ирѣнѣно, по сѣмо при Мотавѣвската религіѣ отъ Татарскѣхъ сѣ неса злодои приди и нѣкои ослѣпа чужди тѣмъ съ нѣкои нѣкои религіѣми и нѣкои на човѣшѣи, сѣмѣ тѣхъ тѣхъ и нѣм сѣмо това неспѣдѣни чрезъ пригнѣ на православното отъхрѣсти! Дѣлѣ тоѣмъ нѣмъ да възбѣлѣва, правѣно го съ мѣнѣние на подѣни по-добѣ, за да го попорѣдѣватъ перѣта на по ошѣнѣти.

...пръз сърбинѣтъ нѣтъ учителѣ дошло отъ
...жѣтъ пропаганда писмо да седеида-тъ, съ
...ето ги молиш да се постарѣятъ да убѣ-
...и други нѣкои тѣмъ състави по-голя-
...ни сѣди за да сиизоль да нѣтъ испратѣ

Руссія.

СЛУХОВЕ.

да се превежда на Турски.
 разстояние народныйтъ Съборъ т

Ф Р А Н Ц Я .

П Р У С С І Я .

СРЪБСКИ РАБОТЫ.

е. вла- | щомъ ся турѣ въ дѣлствіе Екес-
Народный Сѣборъ прѣзь това

ЗАБАВЕНО НО НЕ ЗАБРАВЕНО

Хиш-та, | выть и да си учать да станж
не пра- | но що виждамы! Пый виждамы

че тези работи са съпори
че възп- за това трябва да се нареди

Издатель П. Р. Славейков

ПРОДАВА СЯ ПО 20 ПАРЫ

Руссія.

СЛУХОВЕ.

да се прѣвоща на Турскы. Въ тѣхъ
разстояніе народныйтъ Съборъ т.е. в

ФРАНЦА.

— Тьер не нималъ бюджетъ за воен-
ныя и морскія силъ. Това дая въводъ на
нѣкой Англіе съ вѣстията да мислятъ че той
име нѣкожъ заджъ мыслъ прѣзь Германію тѣмъ
чѣ съ ся выжда не възможно да ся бори пъкъ
Франца съ Нѣмко най-малко сѣдѣ 20 год-
ине. *Северныя вѣстники* мжри за това Г.
Тьера, но отъ другъ страна казва че тѣ бы-
ли въпросъ на вътрѣшно устроение които ся
рѣшавати исключительно до Франца.

П р у с с і я .

— Императоръ Вилхельмъ страдалъ отъ ревматизма и не отишелъ какъ ся канцлеръ въ Ханноверъ, а вмѣсто него отишелъ сынъ му наследникъ.

СРЬБСКИ РАБОТЫ.

Отъ Цариградъ пишѣтъ на Видово Дано
— «Чуемъ че тукашно-то сръбско учи-
ище се получава отъ сръбското правител-
ство 300 дукимъ годишна помощъ. Невистин-
туй училище бы изсузило тѣзи помощи».

Старо-ново-село. Могать да изъезжихъ
че и тѣхъ призадумали дѣвать ни живихъ ни
народни прѣсвѣтъ и мѣстнотупать да го
призадумать по-тѣржественно до година. Нѣхъ
испѣлняеиъхъ просба-тъ ни дописиши съ и
спосчунуеиъхъ за това въ листъ, но чаканъ
въ мѣсяца и той обѣщанъ съ и да ни ра-
сприда да е това село, коко живи е, какъ-
то съ жителътъ му, съ кѣво съ пощупуеиъхъ
ни живы древности и любопыиъхъ мѣца пле-
нъ него и околностъ му; защото право да
кажемъ нѣхъ нищо незинаятъ за това село
дѣже ни дѣ съ имитра.

Послѣ цѣли двѣ години, той се радваше вече на
духа-та си и пѣсень съ надежда че ще може да
никога полза на бѣдното ни отечество, което не
виждало още подобна рожба, отпущаше се цѣли чл-
во нѣрѣдъ въ да приуточавяла различни хмачески
измѣненія и раздробленія.

Естественно предположить, что главным боготы, в а
ового завоевания придружено с неуодождив живото,
придизагащо еше повею. Указание ся само явля-
судна и да с повредете здравием за всегда-
ни судно по хомостие, ся првствани твърдъ ско-
и е аоръ вая. Слѣдъ като прѣготовляеши единъ
хъ а о ръ почти б часовъ, приуиенъ, разувѣиъ
да динъ гоизъ тѣмъ който раздѣлява тѣй силно
бытъ цѣвщи, захвѣши веднага да поврѣща силно

исчислят ни почти главни доктори го съветвали,
че това, какъ трябва да постъпи; изъ защито ние
не сръдства, той би осъдени да чина отъ деля въ
са сърцата, колкото на колекцъ угаси милоста му. А
това бѣдната му душа изгуби утешителство си
бѣда, която ще си въизвѣсти съ плачъ и рѣданіе,
го и отечеството ни което ще го оплакани тогава,
токо ушине нувидати отъ единъ ханисътъ Българинъ,
което бѣше тоно Хр. К. Бонровъ, когато вече при-
на черната прѣстѣ.

за сега нѣка всички-тъ му приятели заедно съ
оата му майка и любимата му сестра, какъвъ вс-
му повнѣтъ и лѣгла му прѣстъ. Г. Г.

ЗАБАВЕНО НО НЕ ЗАБРАВЕНО

и единъ отъ броевѣтъ си по-пѣли грисавѣтъ.
Види Тилосъ говоряше нищо за Българскитѣ убо-
востъ, посѣти за издодѣннѣтъ отъ Българскитѣ съ-
вѣтъ. Възраженіѣ на патриарше-
то окрѣвнѣ пѣсно, за кождѣ казване "о-
лесно да ѣ сѣ отговорѣ и убо ще отговори, а

скими утра еще да ся не павярнѣ въ жалостнаго положеніе на Воденицы, како ни отрѣкѣть да погребавни мѣртвыи си въ грѣцкыи гробища; Народныи Съборъ размыслил ли е како ще стапѣть и како ще ся направѣть тѣзи вѣща, кон-то и днесъ вече сѣ. нужни за Българскый народъ да ги има въ столицѣхъ?

Имъ имамы особенныхъ нуждъ, отъ е-
дно главно Българско училище въ Ца-
риградъ, кое-то да ся тури въ редъ
щомъ ся тури въ дѣйствиѣ Екзархѣ-та.
Народный Съборъ прѣзъ това поне пра-

бывто тежки длъжности да му налагатъ:
това е гражданскый животъ и само-
тогизъ ще напреднеетъ ный като народъ.

Въ другъ европейскъ столицъ жители отъ столицата бы искали и мачкали ся бы да завладѣють правдиннытъ на епархіалнытъ жители, но тѣзи посеташитъ конто бы разбирали добръ интересъ на народа, силно бы ся противили на таквовъ присвоиваніе; а пкъ ный тука выказы вышканытъ Българи, песканы да упражняватъ тѣ самы правдиннытъ и да ся учатъ да станѣтъ народъ но що вждамы! Ный вждамы че вжи-

гато тръбише да пригответе всичко това и да докажете на онези които трябва да знаят че вы сте си направили вече къщата преди да ви припознаватъте правото на нѣго тръбване въ столѣцкѣ. Когато ния толкозь иша да ся правятъ, не е ли срамота да гледамы 40 души прѣдставители сгържили рѣцѣ като че ли всичко е свършено и нищо иша да ся прави?

Казахи че възраженіа на това що ис-
казвани не липсватъ. Ще ни кажатъ
че тѣзи работи сѣ съ цѣры рѣшаваѣтъ,
за това трѣба да се нареди Екзархія-

